

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorum Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

VI. De paruolorum animabus, quae sine baptismo moriuntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

Aloem vero, thymiamam, styracem & balsamum, sanctorum martyrum corporibus offerenda, latore praesentium deferente transmisimus.

VI.

In extremo vero epistolæ quæsistī, quid eis respondendum sit, qui dilectionem tuam de paruulorum animabus requirunt, qui sine gratia baptismatis moriuntur, dicens: Si corpus originali tenetur culpa, vnde anima quæ a Deo datur rea erit, quæ adhuc in actuali delicto corpori non consensit? Sed hac de re dulcissima mihi tua caritas sciat, quia de origine animæ inter sanctos patres requisitio non parua versata est: sed utrum ipsa ab Adam descendenter, an certe singulis detur, incertum remansit, eamque in hac vita insolubilem fassū sunt esse quæstionem. Grauis enim est quæstio, nec valet ab homine comprehendendi: quia si de Adam substantia anima cum carne nascitur, cur non etiam cum carne moritur? si vero cum carne non nascitur, cur in ea carne quæ de Adam prolatæ est obligata peccatis tenetur? Sed cum hoc sit incertum, illud incertum non est: quia nisi sacri baptismatis gratia fuerit renatus homo, omnis anima originalis peccati vinculis est obstricta. Hinc enim scriptum est: *Non est mundus in conspectu eius, nec unius diei infans super terram.* Hinc David ait: *In iniuncta-
tibus conceptus sum, & in delictis peperit me mater mea.* Hinc ipsa Veritas dicit: *Nisi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu san-
cto, non introibit in regnum cœlorum.* Hinc Paulus apostolus ait: *Sicut in Adam omnes moriuntur, ita & in Christo omnes vivi-
ficabuntur.* Cur ergo infans, qui nihil egit, in conspectu omnipotentis Dei non valet esse mundus? Cur Psalmista, ex legitimo coniugio prolatus, in iniuitate conceptus est? Cur nisi qui mundatus aqua baptismatis fuerit, mundus non est? Cur in Adam omnis homo moritur, si originalis peccati vinculis non tenetur? Sed quia genus humanum in parente primo velut in radice putruit, & ariditatem traxit in ramis, & inde omnis homo cum peccato nascitur, vnde primus homo permanere noluit sine peccato. De his autem subtilius & latius loqui debueram: sed dum me & curarum tumultus premunt, & harum portitor ut laxari debuisset importunus exitit; vnde multa debui, pauca locutus sum. Rogo autem omnipotentem Deum, ut sua

te gratia protegat, & beati Petri apostolorum principis intercessione a malis omnibus illæsum seruet, quatenus fervor cælestis desiderii in tua mente quotidie ardentius excrescat, vt semper nouus, & semper seipso robustior ad cælestia præmia multiplicius percipienda pertingas.

VII.

Transmisi autem duos homiliarum codices, quas dixi in ecclesia dum adhuc loqui præualerem, vt quia ipse te videre, tibique sedulo colloqui non possum, caritati tuae, vel per ea quæ scribere valui, absens non sim. Exiguum quoque vestimentum transmittere studui, per quod tua caritas, quia Australi in animo calore feruēt, foris a corpore Arcturi frigus repellat. Peto autem vt pro me orare enixius debeas, vt tuæ intercessionis ope & a malis præsentibus eripi, & æternis merear gaudiis præsentari.

VIII.

Imagines quas tibi dirigendas per Dulcidum diaconum rogasti, misimus. Vnde valde nobis tua postulatio placuit, quia illum toto corde, tota intentione^{*quæris, cu-}
^{ad. diligis,} ius imaginem præ oculis habere desideras, vt te visio corporalis quotidiana reddat exercitatum: vt dum picturam illius vides, ad illum animo inardescas, cuius imaginem videre desideras. Ab re non facimus, si per visibilia inuisibilia demonstramus. Sic homo qui alium ardenter vide-re desiderat, aut sponsam amans videre conatur, si contige-
rit eam ad balneum aut ad ecclesiam ire, statim per viam incidenti se præparat, vt de visione eius hilaris recedat. Scio quidem quod imaginem Salvatoris nostri non ideo petis, vt quasi Deum colas, sed vt recordatione filii Dei in eius amore recalescas, cuius te imaginem videre desideras. Et nos quidem non quasi ante diuinitatē ante illam pro-
sternimur, sed illum adoramus quem per imaginem aut natum, aut paßsum, aut in throno sedentem recordamur. Et dum nobis ipsa pictura quasi scriptura in memoriam fi-
lium Dei reducit, animum nostrum aut de resurrectione lætificat, aut de passione demulcet. Ideoque direximus tibi surtarias duas, imaginem Dei Salvatoris, & sanctæ Dei ge-
nitricis Mariæ, beatorumque apostolorum Petri & Pauli continentes, per supradictum filium nostrum diaconum,
& vnam crucem, clauem etiam pro benedictione a san-
ctissimo